

IES CTEIB

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DE L'ASSIGNATURA D'ALEMANY

Professora: Isabel Mut Company

CURS 2019-2020

Índex

1. INTRODUCCIÓ

- 1.1 Finalitat de l'assignatura d'alemany a ESO
- 1.2 Finalitat de l'assignatura d'alemany a batxillerat

2 METODOLOGIA

3 PROGRAMACIÓ PER CURSOS

3.1 Objectius

- 3.1.1 Objectius específics de l'ESO
- 3.1.2 Objectius generals del batxillerat

3.2 Continguts

- 3.2.1 Continguts del Tercer Curs d'ESO
- 3.2.2 Continguts del Quart Curs d'ESO
- 3.2.3 Continguts del primer curs de batxillerat
- 3.2.4 Continguts del segon curs de batxillerat

3.3 Distribució temporal

- 3.3.1 Tercer Curs de l'ESO:
- 3.3.2 Quart Curs de l'ESO:
- 3.3.3 Primer Curs de Batxillerat:
- 3.3.4 Segon Curs de Batxillerat:

3.4 Material didàctic

3.5 Mesures d'atenció a la diversitat

3.6 Atenció a alumnes que s'han absentat per motius de concentracions esportives.

4 AVALUACIÓ I RECUPERACIÓ

4.1 Criteris d'avaluació d'ESO

- 4.1.1 Criteris d'avaluació del tercer curs d'ESO
- 4.1.2 Criteris d'avaluació del quart curs d'ESO

4.2 Criteris d'avaluació de batxillerat

- 4.2.1 Criteris d'avaluació del primer curs de batxillerat
- 4.2.2 Criteris d'avaluació del segon curs de batxillerat

4.3 Procediments d'avaluació i recuperació de pendents.

- 4.3.1 Procediments d'avaluació de Segon Cicle de l'ESO
- 4.3.2 Procediments d'avaluació de batxillerat
- 4.3.3 Recuperació de pendents

5 ACTIVITATS EXTRAESCOLARS.

6 UTILITZACIÓ DE LES TIC.

1. INTRODUCCIÓ

En aquest centre l'assignatura d'alemany queda englobada dins el departament de llengües estrangeres. És per això que aquesta programació només detalla els aspectes relatius exclusivament a l'assignatura d'alemany i no dona informació sobre el departament en general. D'aquesta manera, es considera que el referent per a qualsevol aspecte de l'assignatura que no s'especifiqui en aquesta programació és la programació d'anglès del departament de llengües estrangeres.

1.1 Finalitat de l'assignatura d'alemany a ESO

Dins una comunitat bilingüe com les Illes Balears, que forma part d'una Europa multilingüe i multicultural, l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera des d'una edat primerenca resulta essencial per fer passes cap al plurilingüisme. Aquest ha de permetre als alumnes de l'educació secundària obligatòria establir ponts de comunicació amb altres membres d'Europa i d'arreu del món, i també fer l'intercanvi cultural que contribueixi a minvar els recels, els prejudicis i la discriminació fruit del desconeixement dels seus pobles. El plurilingüisme europeu ha de servir també per agilitzar l'engranatge que possibilita la fluïdesa de les relacions comercials i la cooperació econòmica que necessàriament es tradueix en un augment de les seves possibilitats laborals.

El Consell d'Europa, reunit a Barcelona el 2002, insta els estats membres de la Unió Europea a potenciar l'adquisició integral d'almenys dues llengües estrangeres des d'una edat primerenca amb la finalitat d'assolir un cert nivell de competència comunicativa. Aquest aprenentatge ha d'incloure els elements necessaris per proporcionar als alumnes les eines i estratègies que els permetin continuar amb aquest aprenentatge al llarg de la vida i no com un fet puntual i aïllat durant l'educació secundària obligatòria.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu el currículum bàsic de la segona llengua estrangera incorpora l'enfocament orientat a l'acció recollit en el Marc europeu comú de referència per les llengües (MECR), que defineix el que els estudiants han de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals. La segona llengua estrangera no es percep com una matèria que s'estudia, sinó com un valor que es fa i que s'aprèn a fer. Aquest enfocament orientat a l'acció, que ha de capacitar els alumnes de l'educació secundària obligatòria a comunicar-se efectivament en el món real, implica entendre l'ensenyament, l'aprenentatge i l'avaluació d'una manera integral.

1.2 Finalitat de l'assignatura d'alemany a batxillerat

Els alumnes del batxillerat presenten un notable augment de les capacitats cognitives respecte a l'etapa anterior, la qual cosa els facilita l'ús de conceptes abstractes. També millora la seva organització i autocontrol, i, per tant, la seva capacitat per aprendre a aprendre i per ser més autònoms. La major part dels alumnes que accedeixen al batxillerat tenen ja en aquesta etapa uns

coneixements previs d'aquesta matèria, que els permeten comunicar-se de forma senzilla en situacions habituals. Aleshores, dins aquesta etapa han de consolidar i ampliar aquests coneixements previs, i desenvolupar les capacitats més especialitzades per tal d'aconseguir els seus interessos i expectatives de futur.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu el currículum bàsic de la segona llengua estrangera incorpora l'enfocament orientat a l'acció recollit en el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) que defineix el que els estudiants han de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals. La segona llengua estrangera no es percep com una matèria que s'estudia, sinó com un valor que es fa i que s'aprèn a fer. Aquest enfocament orientat a l'acció, que ha de capacitar als alumnes del batxillerat a comunicar-se efectivament en el món real, implica entendre l'ensenyament, l'aprenentatge i l'avaluació d'una manera integral.

2 METODOLOGIA

La metodologia a les classes d'alemany serà activa, comunicativa, eclèctica i adaptada a les característiques de cada grup i a la diversitat de l'alumnat. Gràcies a que els grups d'alemany solen ser menys nombrosos que els d'altres assignatures, es procurarà que les sessions siguin realment actives i participatives i s'afavorirà la interacció entre els alumnes i també amb la professora.

Degut a la finalitat eminentment real i pràctica d'aquesta matèria, és important que els materials que es treballin a classe siguin el més autèntics possible, és a dir, que no siguin dissenyats especialment per a una classe de llengua estrangera, sinó materials reals que, en cas necessari, poden ser adaptats al nivell adequat per a cada grup. S'emprarà la major varietat possible de tipus de materials, especialment, aquells que un parlant nadiu de la seva mateixa edat faria servir, com per exemple revistes, còmics, pàgines web, cançons, vídeos d'internet, etc.

Amb aquesta mateixa finalitat, la llengua vehicular de la classe serà l'alemany, sempre que la situació comunicativa ho permeti. Es proporcionarà als alumnes les eines necessàries per a una comunicació fluida i efectiva a l'entorn de l'aula i la situació de classe de llengua estrangera.

Les tasques que es realitzaran a classe reproduiran, en la mesura en què sigui possible, les característiques de la comunicació en situacions reals. Seran variades i es donaran amb diferents graus de complexitat, per tal d'adaptar-les a les necessitats diferents dels alumnes.

El material didàctic emprat treballa totes les destreses (escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure) i proposa activitats tant individuals com en parelles, en grups petits i en grup gran.

3 PROGRAMACIÓ PER CURSOS

3.1 Objectius

3.1.1 Objectius específics de l'ESO

L'ensenyament de la segona llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar i comprendre missatges breus relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians i previsibles.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos senzills de forma comprensiva i ser capaç d'extreure'n informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant en la mesura que sigui possible la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

3.1.2 Objectius generals del batxillerat

L'ensenyament de la segona llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar i comprendre missatges relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos de forma comprensiva i ser capaç d'extreure informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant sempre la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

3.2 Continguts

El currículum bàsic de la segona llengua estrangera, seguint les directrius del MECR, estructura els continguts d'aquesta matèria en quatre blocs:

Bloc 1. Comprensió de textos orals.

Bloc 2. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Bloc 3. Comprensió de textos escrits.

Bloc 4. Producció de textos escrits: expressió i interacció.

3.2.1 Continguts del Tercer Curs d'ESO

BLOC 1. COMPENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives. Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de l'informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

— Definir o parafrasejar un terme o expressió. Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar dítics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

— Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

— Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i

comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.1

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de l'informació i la

comunicació. Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció: Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.). Execució
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal. Funcions comunicatives:
  - Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
  - Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
  - Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
  - Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
  - Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
  - Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
  - Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
  - Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
  - Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i

la comunicació. Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

3.2.2 Continguts del Quart Curs d'ESO

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
  - Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
  - Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

— Adequar el text al destinatari, context i canal.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i a les fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals: Lingüístics

— Modificar paraules de significat semblant.

— Definir o parafrasejar un terme o expressió. Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

— Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

— Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Estratègies de comprensió:

— Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

— Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

— Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

— Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

— Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

— Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

— Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

— Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Estratègies de producció:

Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal. Funcions comunicatives:
  - Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
  - Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
  - Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
  - Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
  - Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
  - Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

3.2.3 Continguts del primer curs de batxillerat

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Estratègies de comprensió:

— Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

— Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

— Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).

— Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

— Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

— Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les mateixes àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint la seva idea o idees principals i la seva estructura bàsica.

— Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals: Lingüístics

— Modificar paraules de significat semblant.

— Definir o parafrasejar un terme o expressió. Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials,

postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal. Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripcions i apreciacions de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Estratègies de comprensió:

— Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema. , adaptant-hi la comprensió.

— Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).

— Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

— Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió

d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

— Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

— Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un

diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

— Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

3.2.4 Continguts del segon curs de batxillerat

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desigs, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i

comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint la seva idea o idees principals i la seva estructura bàsica.

— Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

— Modificar paraules de significat semblant.

— Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic oral comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones,

objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

— Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

— Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

— Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i

registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, dissenys, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.

Lèxic escrit comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

3.3 Distribució temporal

La següent distribució temporal és només orientadora, ja que pot ser modificada per la professora per a adaptar-la al ritme de cada grup.

3.3.1 Tercer Curs de l'ESO:

Seguirem la progressió proposada pel llibre de text *Beste Freunde 1.1*. Ja que hi ha alumnes que comencen de nivell zero i altres que ja tenen coneixements previs, abans de començar amb el llibre farem una unitat zero en la qual treballarem conceptes bàsics i llenguatge necessari per a la comunicació dins l'aula. La seqüenciació de les unitats serà la següent:

Primer trimestre: Unitats didàctiques 0, 1, 2, 3

Segon trimestre: Unitats didàctiques 4, 5, 6
Tercer trimestre: Unitats didàctiques 7, 8, 9

3.3.2 Quart Curs de l'ESO:

Seguirem la progressió proposada pel llibre de text *Beste Freunde 1.2*. Abans de començar amb el llibre farem una unitat zero en la qual repassarem els coneixements previs i treballarem el llenguatge necessari per a la comunicació dins l'aula ja que hi ha alumnes que, encara haver cursat Alemany a altres centres no pareixen tenir coneixements previs. La seqüenciació de les unitats serà la següent:

Primer trimestre: Unitats didàctiques 10, 11, 12
Segon trimestre: Unitats didàctiques 13, 14, 15
Tercer trimestre: Unitats didàctiques 16, 17, 18

3.3.3 Primer Curs de Batxillerat:

Seguirem la progressió proposada pel llibre de text *Beste Freunde 2.1*. Degut a que en aquest grup la majoria d'alumnes tenen coneixements previs d'alemany, s'ha decidit treballar amb el llibre de nivell A1.2, per tal que els alumnes puguin seguir progressant en el seu aprenentatge. Tot i això, com que també hi ha alumnes que comencen de nivell zero, dedicarem la primera avaluació a repassar i introduir els conceptes bàsics necessaris per a començar a emprar el llibre de nivell Aa.22. Així, la seqüenciació de les unitats serà la següent:

Primer trimestre: Unitats didàctiques 19, 20, 21
Segon trimestre: Unitats didàctiques 22, 23, 24
Tercer trimestre: Unitats didàctiques 25, 26, 27

3.3.4 Segon Curs de Batxillerat:

Seguirem la progressió proposada pel llibre de text *Beste Freunde 2.2*. Abans de començar amb el llibre farem una breu unitat zero en la qual revisarem els conceptes bàsics apresos anteriorment i el llenguatge necessari per a la comunicació dins l'aula. Dins aquest grup hi ha dues persones natives i el nivell del grup és alt. Ademés d'amb aquest llibre també treballarem amb activitats online i molt de material extra. La seqüenciació de les unitats serà la següent:

Primer trimestre: Unitats didàctiques 28, 29, 30
Segon trimestre: Unitats didàctiques 31, 32, 33
Tercer trimestre: Unitats didàctiques 34, 35, 36

3.4 Material didàctic

Els llibres que emprarem són els següents:

- *Beste Freunde 1.1* Deutsch Kursbuch i Arbeitsbuch (Santillana Deutsch)

Es farà servir a 3r d'ESO.

- *Beste Freunde 1.2* Deutsch Kursbuch i Arbeitsbuch (Santillana Deutsch)

Es farà servir a 4rt d'ESO.

- *Beste Freunde 2.1* Deutsch Kursbuch i Arbeitsbuch (Santillana Deutsch)

Es farà servir a 1er de Batxiller.

- *Beste Freunde 2.2* Deutsch Kursbuch i Arbeitsbuch (Santillana Deutsch)

Es farà servir a 2n de Batxiller.

3.5 Mesures d'atenció a la diversitat

Sabem que a dins l'aula no tots els alumnes són iguals (per múltiples i variades raons) i, de la mateixa manera, sabem que no tots els alumnes aprenen de la mateixa manera ni poden seguir el mateix ritme d'aprenentatge. A més, en el cas de l'assignatura d'alemany, també ens podem trobar amb diferències de coneixements previs molt importants, ja que podrien conviure dins la mateixa aula alumnes nadius alemanys amb altres sense cap coneixement previ de l'idioma.

En tots aquests casos, la professora serà la responsable d'adaptar els continguts del curs a les necessitats de cada grup-classe i dels alumnes que requereixin alguna adaptació. Afortunadament contem amb la presència d'una auxiliar de conversa que estarà amb nosaltres 6 hores a la setmana.

Pel que fa als alumnes nadius, se'ls oferirà la possibilitat de treballar materials extra per tal que puguin practicar la seva llengua i millorar en els aspectes on presentin dificultats. També s'aprofitarà la presència d'aquests alumnes a l'aula per a ajudar als seus companys en diferents aspectes de l'aprenentatge de la llengua, com la pronunciació, i també en l'explicació de conceptes culturals (*Landeskunde*).

D'altra banda, en cas que hi hagi alumnat que no pugui mantenir el ritme de la classe i que això no sigui degut a la falta de dedicació a l'assignatura, s'adaptarà el material de classe a cada alumne, per tal que assoleixin el màxim de continguts que la seva situació personal els permeti.

Com ja hem mencionat anteriorment, en el curs de primer de batxillerat hi conviuen alumnes amb i sense coneixements previs. Així, per tal que cap dels dos subgrups d'alumnes es vegin perjudicats, aquesta diferència de coneixements previs es tindrà en compte tant a la classe com en el procés d'avaluació.

3.6 Atenció a alumnes que s'han absentat per motius de concentracions esportives.

Quan un alumne no pugui assistir a classe per motius de concentracions o altres esdeveniments esportius, el professor, sempre que l'alumne hagi avisat amb antelació, li lliurarà material perquè l'alumne pugui treballar de manera autònoma. Quan torni el professor li facilitarà tota la ajuda necessària. L'alumne haurà de fer tota la feina recomanada pel professor i haurà de lliurar tots els treballs. Els criteris

d'avaluació seran els mateixos que per la resta de la classe. Tot i això, se li facilitaran les dates d'entrega i d'exàmens, sempre i quan l'alumne hagi entregat prèviament el document de sol·licitud de canvi de data d'examen o d'entrega de treballs. Utilitzarem Google Classroom perquè els alumnes tinguin material treballat a classe.

4 AVALUACIÓ I RECUPERACIÓ

4.1 Criteris d'avaluació d'ESO

4.1.1 Criteris d'avaluació del tercer curs d'ESO

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Identificar el sentit general, els punts principals i la informació més important en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes habituals en situacions quotidianes o sobre aspectes concrets de temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, els punts principals o la informació més important del text. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text (p. ex., una petició d'informació, un avís o un suggeriment) i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual). Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment). Reconèixer lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús freqüent, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin

necessàries les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura molt simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge als recursos de què es disposa, o la reformulació o explicació d'elements. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb prou propietat i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius. Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius senzills d'ús més comú per organitzar el text. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent). Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació i opinions breus, senzilles i concretes, en situacions habituals i quotidianes.

Pronunciar i entonar de manera prou comprensible, encara que resulti evident l'accent estranger, es cometin errors de pronunciació esporàdics, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions o aclariments. Emprar frases curtes i fórmules en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, encara que calgui interrompre el discurs per cercar paraules o articular expressions i per reparar la comunicació. Interactuar de manera simple en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que puguin donar-se desajusts en l'adaptació a l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Identificar la idea general, els punts més rellevants i la informació important en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre neutre o informal, que tractin d'assumptes habituals en situacions quotidianes, d'aspectes concrets de temes d'interès personal o educatiu, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió de la idea general, els punts més rellevants i la informació important del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic) i convencions socials (costums, tradicions). Distingir la funció o les funcions comunicatives més importants del text i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius senzills d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual). Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment). Reconèixer lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes

quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen. Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes habituals en situacions quotidianes o del propi interès, en un registre neutre o informal, utilitzant recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més freqüents. Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents). Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes. Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

4.1.2 Criteris d'avaluació del quart curs d'ESO

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS

Identificar la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu, o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta o mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes quotidians en situacions habituals o sobre temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, i educatiu, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions),

comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions). Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual). Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Produir textos breus i comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes d'importància en la vida quotidiana i assumptes coneguts o d'interès personal, educatiu o ocupacional, i es justifiquen breument els motius de determinades accions i plans, encara que de vegades hi hagi interrupcions o vacil·lacions, resultin evidents les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions i estructures, i l'interlocutor hagi de sol·licitar de vegades que se li repeteixi el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge a patrons de la primera llengua o d'altres, o l'ús d'elements lèxics aproximats si no es disposa d'altres de més precisos. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent). Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents calgui adaptar el missatge.

Pronunciar i entonar de manera clara i intel·ligible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometin errors de pronunciació que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant. Emprar frases curtes, grups de paraules i fórmules per espavilar-se de manera suficient en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, interrompent en ocasions el discurs per cercar expressions, articular paraules menys freqüents i reparar la comunicació en situacions menys comunes. Interactuar de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es depengui en gran manera de l'actuació de l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i els detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre formal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis i ocupacions, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús comú. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, manifestacions incloses artístiques com la música o el cinema), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions) i convencions socials (costums, tradicions). Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual). Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment). Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic. Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes quotidians o del propi interès, en un registre formal o neutre utilitzant adequadament els recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més comuns, amb un control raonable d'expressions i estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent. Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura

simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents). Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts calgui adaptar el missatge. Conèixer i aplicar, de manera adequada per fer-se comprensible gairebé sempre, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules, o separació de paraules al final de línia), i també les convencions ortogràfiques més habituals en la redacció de textos en suport electrònic.

4.2 Criteris d'avaluació de batxillerat

4.2.1 Criteris d'avaluació del primer curs de batxillerat

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, clarament estructurats i articulats a una velocitat lenta o mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit. Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals o els detalls rellevants del text. Conèixer i utilitzar per comprendre un text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica), i convencions socials (actituds, valors). Distingir tant la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació de la informació (per ex., nova davant coneguda, o exemplificació).

Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar interès). Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions d'ús molt freqüent, quan el context o el suport visual faciliten la comprensió. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Produir textos d'extensió breu o mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació i opinions, es justifiquen breument els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que es produeixin pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui formular el missatge en termes més senzills i repetir o reelaborar el que s'ha dit per ajudar la comprensió de l'interlocutor. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana, i d'estructura simple i clara, recurrent, entre altres, procediments com la reformulació, en termes més senzills, del que es vol expressar quan no es disposa d'estructures o lèxic més complexos en situacions comunicatives més específiques. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge al destinatari i al propòsit comunicatiu, i mostrant la propietat i cortesia degudes. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara o ampliar-la amb exemples. Mostrar un bon control sobre estructures sintàctiques i discursives d'ús més comú en la comunicació oral, seleccionant entre elles les més apropiades en funció del propòsit comunicatiu, del contingut del missatge i de l'interlocutor.

Conèixer i utilitzar el lèxic oral d'ús més comú relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions d'ús freqüent en la comunicació oral. Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometi algun error de pronunciació que no interfereixi en la comunicació. Expressar-se amb prou fluïdesa perquè pugui seguir-se sense molta dificultat el fil del discurs, encara que puguin produir-se pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui interrompre i reiniciar el missatge per reformular-lo en termes més senzills i més clars per a l'interlocutor. Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant les fórmules o indicacions més comunes per prendre o cedir el torn de paraula,

encara que puguin donar-se certs desajusts en la col·laboració amb l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, en format imprès o en suport digital, ben estructurats, i de curta o mitjana extensió, escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis o ocupacions i que contenguin estructures freqüents i un lèxic general d'ús comú. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text. Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida, relacions interpersonals (en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals bàsics que permetin comprendre informació i idees generals presents en el text. Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació de la informació (per ex., nova davant coneguda, o exemplificació). Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques i discursives d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar interès). Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús freqüent en la comunicació mitjançant textos escrits. Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., ©), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Escriure, en paper o en suport digital, textos breus o d'extensió mitjana, i d'estructura clara sobre assumptes quotidians o temes d'interès personal o educatiu, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'estructures i un lèxic d'ús freqüent de caràcter general. Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits senzills de longitud breu o mitjana, per ex., incorporant esquemes i expressions de textos model amb funcions comunicatives similars al text que es vol produir. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge, amb la propietat deguda, al destinatari i al propòsit comunicatiu. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents habituals de les esmentades funcions i els patrons discursius d'ús més comú per iniciar i concloure el text, organitzar la informació de manera que resulti fàcilment comprensible, o

ampliar-la amb exemples. Mostrar control sobre un repertori d'estructures sintàctiques i discursives comunes suficient per comunicar-se de forma senzilla però amb l'eficàcia deguda, seleccionant entre elles les més apropiades en funció del missatge, el propòsit comunicatiu i el destinatari del text.

Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús molt freqüent en la comunicació per escrit. Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format d'ús molt freqüent, en textos escrits en diferents suports, amb prou correcció per no donar lloc a seriosos malentesos, encara que encara es puguin cometre errors que no interrompin la comunicació.

4.2.2 Criteris d'avaluació del segon curs de batxillerat

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text. Conèixer i utilitzar per comprendre els aspectes socioculturals i sociolingüístics del text relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica), i convencions socials (actituds, valors). Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (per ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum). Reconèixer i aplicar a la comprensió del text, als coneixements sobre els constituents i a l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa). Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Produir textos breus o de longitud mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació, idees i opinions, es justifiquen de manera simple però suficient els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que de vegades hi hagi titubejos per cercar expressions, pauses per reformular i organitzar el discurs i sigui necessari repetir el que s'ha dit per ajudar l'interlocutor a comprendre alguns detalls.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana i d'estructura simple i clara, explotant els recursos dels que es disposa i limitant l'expressió a aquests; recurrent, entre altres, a procediments com la definició simple d'elements per als que no es tenen les paraules precises, o començant de nou amb una nova estratègia quan falla la comunicació. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al canal de comunicació, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la. Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç. Conèixer i utilitzar lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent. Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, si bé els interlocutors poden necessitar repeticions si es tracta de paraules i estructures poc freqüents, en l'articulació de les quals es poden cometre errors que no interrompin la comunicació. Mantenir el ritme del discurs amb prou fluïdesa per fer comprensible el missatge quan les intervencions són breus o de longitud mitjana, encara que puguin produir-se pauses, vacil·lacions ocasionals o reformulacions del que es vol expressar en situacions menys habituals o en intervencions més llargues. Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o indicacions habituals per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es pugui necessitar l'ajuda de l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus o de longitud mitjana i ben estructurats escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians o menys habituals, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis, ocupació o feina i que contenguin estructures i un lèxic d'ús

comú, tant de caràcter general com més específic. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text. Conèixer, i utilitzar per comprendre el text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida i entorn socioeconòmic, relacions interpersonals (generacionals, o en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals generals que permetin comprendre informació i idees presents en el text. Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (per ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa). Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió. Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., &), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus o de longitud mitjana, coherents i d'estructura clara, sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com a més específic dins la pròpia àrea d'especialització o d'interès. Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits breus o de mitjana longitud, per ex., rephrasejant estructures a partir d'altres textos de característiques i propòsits comunicatius similars, o redactant esborranys previs. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al suport textual, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text escrit adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la. Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs

de manera senzilla però eficaç. Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format més freqüents amb raonable correcció de manera que es compregui el missatge, encara que pot donar-se alguna influència de la primera o altres llengües; saber emprar els recursos bàsics de processament de textos per corregir els errors ortogràfics dels textos que es produeixen en format electrònic, i adaptar-se a les convencions comunes d'escriptura de textos en Internet (per ex., abreviacions o altres en xats).

4.3 Procediments d'avaluació i recuperació de pendents.

Es proposa fer una avaluació continua, individualitzada i global de cada alumne.

4.3.1 Procediments d'avaluació de Segon Cicle de l'ESO

Cada avaluació tindrà un valor diferent. La primera avaluació val un 15% de la nota final, la segona un 35% de la nota final i la tercera un 50% de la nota final.

La nota de cada avaluació es farà tenint en compte els següents aspectes:

Avaluació Formativa (30% de la nota):

Dins aquest apartat s'inclouen els deures, el quadern, l'actitud a classe i participació, el treball individual i en grup, les redaccions i tasques per a entregar, i com es treballen les 4 destreses de l'assignatura a classe (escoltar, parlar, escriure i llegir).

S'haurà de treure una nota mínima de 3 per fer mitjana amb la part sumativa. Si es treu menys d'un 3 en a l'avaluació formativa, la nota màxima de l'assignatura no podrà ser superior a 4.

S'ha de destacar que les redaccions i tasques per a entregar que els professors demanen són obligatòries i S'HAURAN DE RESPECTAR LES DATES D'ENTREGA FIXADES. Si no es respecten les dates d'entrega, això afectarà negativament la nota de la tasca lliurada.

Avaluació Sumativa (70% de la nota):

Dins aquest apartat s'inclouen les proves objectives i conceptuals que avaluen les destreses (els exàmens de cada unitat que es faran cada avaluació).

4.3.2 Procediments d'avaluació de batxillerat

Cada avaluació tindrà un valor diferent. La primera avaluació val un 15% de la nota final, la segona un 35% de la nota final i la tercera un

50% de la nota final.

La nota de cada avaluació es farà tenint en compte els següents aspectes:

Avaluació Formativa (20% de la nota):

Dins aquest apartat s'inclouen els deures, el quadern, l'assistència, actitud a classe i participació, el treball individual i en grup, les redaccions i tasques per a entregar, i com es treballen les 4 destreses de l'assignatura a classe (escoltar, parlar, escriure i llegir).

S'haurà de treure una nota mínima de 3 per fer mitjana amb la part sumativa. Si es treu menys d'un 3 en a l'avaluació formativa, la nota màxima de l'assignatura no podrà ser superior a 4.

S'ha de destacar que les redaccions i tasques per a entregar que els professors demanen són obligatòries i **S'HAURAN DE RESPECTAR LES DATES D'ENTREGA FIXADES**. Si no es respecten les dates d'entrega, això afectarà negativament la nota de la tasca lliurada.

Avaluació Sumativa (80% de la nota):

Dins aquest apartat s'inclouen les proves objectives i conceptuals que avaluen les destreses (els exàmens de cada unitat que es faran cada avaluació).

4.3.3 Recuperació de pendents

ESO: Un alumne que cursa l' ESO i ha suspès l'assignatura del curs anterior té un total de dues convocatòries per recuperar-la, una per febrer i l'altra per maig, en les quals s'examinarà de tota la matèria. Així, si aprova a la convocatòria de febrer haurà superat l'assignatura del curs anterior. Tot i això, si un alumne aprova la primera avaluació del present curs, recupera automàticament l'assignatura pendent i, per tant, no s'haurà de presentar a cap d'aquestes convocatòries.

BATXILLERAT: Si un alumne de Batxillerat ha suspès l'assignatura del curs anterior, la podrà recuperar fent un examen per febrer. Si no aprova, té un altra possibilitat de fer un examen al mes d'abril.

S'informarà a tots els alumnes dels criteris abans esmentats al començament del curs acadèmic.

5 ACTIVITATS EXTRAESCOLARS.

A causa de l'especificitat dels alumnes de l'IES CTEIB, resulta complicat realitzar sortides en horari escolar, més encara per a les assignatures optatives, com és el cas d'alemany. Per tot això, no s'ha previst fer cap activitat extraescolar. Tot i això, no es descarta realitzar-ne alguna en cas que al llarg del curs sorgeixi una proposta que es consideri interessant per als alumnes i que els pugui posar en contacte amb parlants nadius o els faci emprar la llengua alemanya com a llengua vehicular en situacions reals.

6 UTILITZACIÓ DE LES TIC.

Tal com ja s'explica a la programació d'anglès, a classe d'alemany es promocionarà l'aprenentatge de llengües mitjançant les noves tecnologies. Així es realitzaran tasques a classe emprant recursos TIC com internet i els ultraportàtils, dins de les possibilitats que ofereix el centre. També s'ensenyarà els alumnes a emprar de manera responsable la gran varietat de recursos que internet ens ofereix a l'hora d'aprendre una llengua estrangera (diccionaris online, traductors, conjugadors de verbs, etc.), així com algunes aplicacions per al mòbil que poden resultar útils.